

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

XI Assemblea de delegats d'Unió de Pagesos

Martorell (Baix Llobregat), 26 d'octubre de 2014

La presidenta

Senyor president de la diputació de Barcelona i alcalde de Martorell; tinent d'alcalde; diputada al Parlament de Catalunya, senyora Sara Vilà; coordinador nacional d'Unió de Pagesos; coordinador de la Unió d'Unions; membres de la comissió permanent d'Unió de Pagesos; coordinador comarcal del Baix Llobregat; representants d'Unió de Pagesos a altres comarques de Catalunya; representants de les unions d'agricultors de Madrid, Castella-Lleó, el País Valencià i Galícia; senyor Boldú; senyor Parés; amics i amigues d'Unió de Pagesos, vull en primer lloc expressar la meua salutació més cordial a les delegades i els delegats d'Unió de Pagesos, que us heu aplegat aquest cap de setmana a Barcelona i Martorell amb motiu de l'XI Assemblea de delegats del vostre sindicat agrari.

Ja vaig tenir l'oportunitat i el goig d'acompanyar-vos a Girona el març del 2012 quan celebràveu el vostre onzè congrés nacional. Avui torno a ser-hi per deixar constància del meu suport personal i el de la institució que tinc l'honor de presidir, el Parlament de Catalunya, al món rural i als homes i les dones que hi viviu, que amb la vostra feina diària i amb la vostra dedicació vetlleu per la seva pervivència i el seu desenvolupament.

Quiero saludar asimismo a los dirigentes de las organizaciones agrarias de los diferentes territorios de España que nos acompañáis hoy, que acompañáis a los delegados y las delegadas de Unió de Pagesos, y que podéis comprobar *in situ* la vitalidad y la fuerza de este sindicato agrario, con una trayectoria de cuatro décadas de trabajo a favor del campo, su viabilidad y la construcción de una Cataluña más justa, desarrollada y cohesionada.

Aquesta assemblea coincideix amb el quarantè aniversari del sindicat, que serà exactament el 3 de novembre. Aquesta celebració i el procés polític que viu el

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

nostre país omplen de significat el lema que heu triat: "40 anys de lluita per la terra".

Com deia el coordinador general, el senyor Joan Caball, cal que en aquesta cruïlla històrica us feu sentir perquè el projecte col·lectiu que bastim reconegui el paper estratègic que teniu com a productors d'aliments i vertebradors del territori.

En aquest moment ja es pot fer un primer balanç de la vostra assemblea, tant dels resultats com de totes dues ponències, sobre organització i mercat i sobre la política agrària i l'administració en un nou estat.

D'altra banda, s'imposa celebrar la normalitat organitzativa, la continuïtat assolida per la vostra organització. Al llarg dels anys heu anat construint una opció fonamentada i reconeguda per al camp català, i això esdevé especialment important en la cruïlla històrica en què viu la societat catalana, que reclama no solament institucions útils, sinó també, i sobretot, una societat ben organitzada i mobilitzada.

Mai no es destacarà prou la vinculació de la pagesia amb el territori i amb la seva vertebració, ni el que les dones i els homes de pagès aporteuen al país en termes de cohesió i cura de l'entorn.

Tampoc es pot negligir el pes del sector agroalimentari a Catalunya en l'activitat econòmica i la creació de riquesa. Permeteu-me en aquest punt que recordi l'article 'El sector agroalimentari: potent però desconegut', en què un catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra deia: «El sector agroalimentari català, que inclou el sector primari, agricultura i ramaderia, i la indústria agroalimentària, és potent, però també és un gran desconegut. De fet, el sector agroalimentari és el primer sector productiu de Catalunya excloent la construcció, i representa el 3,61 per cent del PIB; en el conjunt de l'estat, Catalunya representa el 23 per cent del sector agroalimentari, i a escala europea Catalunya és el primer clúster agroalimentari, seguit de la Llombardia i Dinamarca. Catalunya és un país fonamentalment ramader. També té destacades produccions de fruita seca, cereals i vinya.» I continuava: «És un sector que utilitza les tecnologies més avançades, és clarament competitiu i és capaç d'aportar el 13,70 per cent de les exportacions catalanes. I, finalment, tot i que Catalunya representa el 19 per cent de la producció agrícola de tot l'estat espanyol només rep el 6 per cent de les ajudes europees.»

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Com deia el senyor Caball, doncs, és un sector estratègic. I no ho diu el govern, ni ho diu tampoc el Parlament, sinó que ho diu un article publicat en un dels diaris més llegits avui.

Jo crec que actes com aquest, com aquesta assemblea, o el congrés que celebren cada dos anys, o el debat que vam fer al Parlament el juliol, donen visibilitat al sector. Penso que això és necessari i important. Primer, per establir les diverses posicions i considerar les necessitats més urgents, i després per buscar compromisos. Aquestes posicions, aquestes necessitats i aquests compromisos segur que els heu debatut aquests dos dies, i escoltant la intervenció del coordinador nacional sembla que els podeu ja plantejar amb vista al futur.

Així, doncs, és esperançador veure que no heu abaixat la guàrdia, que seguiu, al capdavant de les vostres explotacions agrícoles i ramaderes, als despatxos i als carrers, amb idees noves i impulsos renovats, sense defallir, sense renunciar al compromís, la fermesa i la perseverança que us han caracteritzat sempre d'ençà del 1974, quan van iniciar la vostra activitat sindical clandestinament. Durant tot aquest temps, el vostre full de ruta i el vostre tarannà han estat validats en les successives eleccions. Només cal recórrer a l'hemeroteca. Actors i motors de transformació del món rural com sou, més que mai Catalunya us necessita, i necessita que feu sentir la vostra veu, la del sindicalisme agrari, i que sigueu ben presents en els debats actuals de país.

Permeteu-me també uns breus comentaris sobre la lectura de tots dos manifestos. En primer lloc, sobre el fundacional, que ha llegit el senyor Boldú. És un manifest del 1974, d'ara fa quaranta anys. Algú deia que estem en un moment similar, que, actualitzant algunes paraules, es podria haver escrit ara. La pagesia ha hagut de lluitar sempre, sempre ha hagut de tirar endavant. En aquest sentit, penso que és important el que es va aconseguir amb aquell primer manifest, que va aplegar forces per arribar a una organització unitària. Això, aquesta voluntat i necessitat d'unitat, és una qüestió de gran actualitat avui dia. En aquest punt, m'alegra saber que plantegeu una mobilització massiva per al 9 de novembre. Tots volem que aquest nou estat sigui millor que l'actual, i per aconseguir-ho un pas molt important és anar a votar el 9 de novembre, de manera que us agraeixo aquesta voluntat, manifestada per tots els qui heu parlat abans meu.

I en segon lloc, sobre la declaració de Martorell, que ha llegit el senyor Parés. Aquí se m'ha acudit una frase d'una cançó d'un dels nostres cantautors, Raimon, que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

deia que «qui perd els orígens perd la identitat». És el que he pensat quan vostè ha llegit la declaració i ha començat pels orígens, l'embrió, de la Unió de Rabassaires el 1907, aquí a Martorell. Aquests dies també parlem molt de la nostra memòria, de la memòria històrica, i de les nostres tradicions, i de la nostra personalitat cultural. I en parlem perquè si els nostres fills i néts no coneixen d'on vénen els seus pares i avis mai no podran entendre clarament què volem ara, què volem per al seu futur. I, per tant, crec que és molt important recordar en aquesta assemblea, en aquest acte de clausura, els inicis de la Unió de Rabassaires el 1907 aquí a Martorell.

També vull remarcar una altra cosa que ha dit: «La terra és un senyal d'identitat.» És ben cert. Sempre que defensem els nostres senyals d'identitat, els trets que ens identifiquen com a poble, parlem de la llengua, la cultura, el dret i el territori, és a dir, la terra, els nostres camps, les nostres muntanyes, el Montseny, Montserrat... Hem de defensar sempre la nostra terra, que és el que ens fa ser el que som i el que volem ser.

Els felicito, doncs, per la lectura d'aquella declaració d'ara fa quaranta anys, la declaració de Martorell –que cap de vostès no hi devia ser, o si hi eren devien ser molts petits o molt joves–, perquè ens permet pensar en el futur recordant el passat.

Per acabar, vull agrair al coordinador de la Unió d'Unions el que deia del vostre manifest fundacional, que semblava molt actual. En el fons, venia a dir: «Som capaços de resistir, som capaços de perseverar.» I amb la resistència i la perseverança, el que plantejàveu en la segona ponència, sobre com volem la pagesia del futur, sobre com volem que sigui aquest nou estat pel que fa al món rural, pot arribar a ser una realitat.

Així mateix, vull agrair la presència en aquest acte de representants d'altres unions d'agricultors de diversos territoris de l'estat espanyol, i també les seves paraules i el seu respecte per aquesta voluntat manifestada per una gran majoria de catalans de decidir el nostre futur col·lectiu.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Que per molts anys tingueu clarividència i determinació en la vostra lluita -antiga i ben actual- per la terra, aquella clarividència i aquella determinació dels qui, com reclamava el poeta Salvador Espriu, 'escolten les veus del vent per l'alta mar d'espigues' i 'amb nova falç comencen a segar el blat madur i amb ell, les males herbes'!

Moltes gràcies.